

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות										
אי הכי, אימא סיפא:	מימרא										יד.
נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים, ויצתה והזיקה - פטור	[סיפא]									ז	יד.
הא ביום - חייב, הא לא קבל עליו שמירת נזקין										ז	יד.
אם קבל עליו שמירת נזקין - חייב, נפרצה בלילה או שפרצוה לסטים, ויצתה והזיקה - פטור.	הכי קאמר:									!	יד.
איני?										ז	יד.
חצר השותפים, והפונדק - חייב בהן על השן ועל הרגל	והא תני רב יוסף:									ז	יד.
תיובתא דרבי אלעזר										ז	יד.
ותסברא מתניתא מי לא פליגי?	אמר לך רבי אלעזר:									!	יד.
ארבעה כללות היה ר' שמעון בן אלעזר אומר בנזקין:	והתניא: [ר' שמעון בן אלעזר]									!	יד.
כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל										!	יד.
דמזיק ולא לניזוק - פטור מכל										!	יד.
לזה ולזה, כגון חצר השותפים והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל. על הנגיפה ועל הנשיכה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם										!	יד.
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בו על השן ועל הרגל, על הנגיפה ועל הנשיכה ועל הנגיפה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם										!	יד.
חצר השותפין והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל	קתני מיהת:									!	יד.
קשיא אהדד?										ז	יד.
כי תניא ההיא - בחצר מיוחדת לזה ולזה בין לפירות בין לשוורים, ההיא דרב יוסף - בחצר מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים, דלגבי שן הויא לה חצר הניזוק.										!	יד.
דיקא נמי, דקתני הכא דומיא דפונדק, וקתני התם דומיא דבקעה, שמע מינה.										■	יד.
כיון דמיוחדת לפירות, הא בעינן (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר וליכא	מתקיף לה רבי זירא:									ז	יד.
כיון דאינה מיוחדת לשוורים, שדה אחר קרינא ביה.	א"ל אביי:									!	יד.
לימא, מדמתניתא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי	רב אחא מדיפתי לרבינא:									ז	יד.
אין, ואם תמצא לומר פליגי, בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי פליגי.	אמר ליה: רבינא]									!	יד.
ארבעה כללות היה רבי שמעון בן אלעזר אומר בנזקין: כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל.	גופא: [רבי שמעון בן אלעזר]									■	יד.
על הכל לא קתני אלא חייב בכל, בכולי נזק										■	יד.
מני?										א	יד.
רבי טרפון היא										!	יד.
משונה קרן בחצר הניזוק - נזק שלם משלם	דאמר: [רבי טרפון]									!	יד.
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בה על השן ועל הרגל	אימא סיפא:									ז	יד.
מאי לא לזה ולא לזה?										א	יד.
אילימא לא לזה ולא לזה כלל אלא דאחר										!	יד.
והא בעינא ובער בשדה אחר וליכא										ז	יד.
אלא פשיטא לא לזה ולא לזה אלא דחד										!	יד.
תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם	וקתני סיפא:									ז	יד.
אתאן לרבנן										!	יד.
משונה קרן בחצר הניזוק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]									!	יד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא										
רישא רבי טרפון וסיפא רבנן?		ז									◇	יד:
אין		!									◇	יד:
שיננא, שבוק מתניתין ותא אבתראי, רישא רבי טרפון וסיפא רבנן.		!	■								◇	יד:
כולה רבי טרפון היא, ומאי לא לזה ולא לזה? לא לזה ולא לזה לפירות אלא דחד, לזה ולזה לשוורים, דלגבי שן היא לה חצר הניזק, לגבי קרן היא לה רשות הרבים.								!			◇	יד:
א"ה, ארבעה - שלשה הון		ז										יד:
שלשה כללות בארבע מקומות.		!									◇	יד:
שום כסף.											■	מ יד:
שוה כסף.											■	יד:
בפני ב"ד.											■	יד:
ועל פי עדים בני חורין בני ברית.											■	יד:
והנשים בכלל הנזק.											■	יד:
והניזק והמזיק בתשלומין.											■	יד:
מאי שום כסף?											^	ג יד:
שום זה לא יהא אלא בכסף.	רב יהודה:							!			◇	יד:
תנינא להא דתנו רבנן:										■		יד:
פרה שהזיקה טלית, וטלית שהזיקה פרה, אין אומרים תצא פרה בטלית וטלית בפרה, אלא שמין אותה בדמים.	[ת"ר]									■	◇	יד:
שוה כסף.											■	< יד:
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות, אבל אם קדם ניזק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן.	דתנו רבנן:										■	◇ יד:
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות.	אמר רב:										■	< יד:
מאי משמע?											^	יד:
דבר השוה כל כסף. מאי ניהו? דבר שאין לו אונאה	רבה בר עולא:							!			◇	יד:
עבדים ושטרות נמי אין להן אונאה								ז				יד:
דבר הנקנה בכסף.	אלא אמר רבה בר עולא:							!			◇	יד:
עבדים ושטרות נמי נקנין בכסף								ז				יד:
שוה כסף - ולא כסף, והני כולוהו כסף גינהו.	אלא אמר רב אשי:							!			◇	יד:
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות	רמי ליה רב יהודה בר חיינא לרב הונא בריה דרב יהושע. תנא:									■	ז	◇ יד:
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	והתניא:									■	ז	◇ יד:
הכא במאי עסקינן - ביתמי.								!			◇	יד:
אי ביתמי, אימא סיפא:								ז				יד:
אם קדם ניזק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן	[סיפא]									■	ז	◇ יד:
אי ביתמי, אמאי בית דין גובין לו מהן?								ז				יד:
שתפס מחיים	כדאמר רבא אמר רב נחמן:									■	!	◇ יד:
הכא נמי שתפס מחיים.										■	!	יד:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ז שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	בבא קמא-ארבעה אבות											
בפני בית דין.	מימרא											■ <
פרט למוכר נכסיו ואחר כך הולך לבית דין.												■
שמע מינה: לזה ומכר נכסיו ואחר כך בא לבית דין, אין בית דין גובין לו מהן?												ז
אלא, פרט לב"ד הדיוטות.												■ ◇
על פי עדים.												■ <
פרט למודה בקנס ואחר כך באו עדים - שהוא פטור.												■ ◇
הנחיא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - פטור, אלא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - חייב, מאי איכא למימר?												ז ◇
סיפא אצטריך ליה:												!